

Samling af Afgørelser

Sag T-195/25

**Friedrich Erlbacher
mod
Europa-Kommissionen**

Retten dom (Femte Afdeling) af 11. marts 2026

»Personalesager – tjenestemænd – meddelelse om en ledig stilling – stilling som direktør – afslag på ansøgning – akt, der går en person imod – formaliteten – manglende kompetence hos aktens ophavsmand – kriterier for at komme i betragtning – begrebet mellemliderstilling – retlig fejl«

1. *Tjenestemandssager – akt, der går en person imod – begreb – e-mail fra administrationen, hvori sagsøgeren underrettes om afslag på den pågældendes ansøgning på grund af manglende opfyldelse af betingelserne for at komme i betragtning – virkningen af e-mailen om at udelukke sagsøgeren fra udvælgelsesprocedurens øvrige faser – omfattet (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*

(jf. præmis 22-27, 29-34 og 37-53)

2. *Tjenestemandssager – anbringende om manglende kompetence hos aktens ophavsmand – ordre public-anbringende*

(jf. præmis 60)

3. *Tjenestemænd – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve – gennemgang af ansøgningerne i forhold til de stillede krav – afslag på en ansøgning, der ikke opfylder betingelserne – afgørelse truffet af en myndighed, der ikke har beføjelse hertil, og til hvilken der ikke er delegeret en gyldig kompetence – ikke tilladt*

(jf. præmis 64-68)

4. *Tjenestemænd – meddelelse om ledig stilling – genstand – sammenligning af ansøgernes fortjenester – administrationens skønsbeføjelse – grænser – overholdelse af betingelserne i meddelelsen om ledig stilling*

(jf. præmis 80 og 81)

5. *Tjenestemænd – ledig stilling – stilling som direktør – udvælgelseskriterier – begrænset til tjenestemænd i lønklasse AD 14, der er ansat i en mellemliderstilling – begrebet mellemliderstilling – juridiske konsulenter i Kommissionens Juridiske Tjeneste – omfattet – betingelser*

(jf. præmis 82-86, 88, 89 og 93-112)

Resumé

I et søgsmål anlagt af Friedrich Erlbacher, der var juridisk konsulent ved Europa-Kommissionens Juridiske Tjeneste, og som havde indgivet ansøgning til en stilling som direktør ved denne institution, annullerede Retten den afgørelse, der fremgik af en e-mail fra Kommissionens Generaldirektorat (GD) for »Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed« (herefter »den omtvistede e-mail«), hvorved sagsøgeren blev udelukket fra den dertil knyttede udvælgelsesprocedure.

I dommen undersøgte Retten for det første den bebyrdende karakter af en sådan e-mail. Denne undersøgelse gav Retten anledning til at undersøge den rolle, som de forskellige instanser, der deltager i udvælgelsesproceduren, har, og deres indbyrdes samspil, og til at præcisere det bevisskrav, som Kommissionen skal opfylde i denne henseende. For det andet tog Retten stilling til spørgsmålet om, hvorvidt de juridiske konsulenter i Kommissionens Juridiske Tjeneste skal behandles som kontorchefer.

I maj 2024 indgav sagsøgeren sin ansøgning til den omhandlede stilling. Ved den omtvistede e-mail blev han meddelt, at han ikke kunne komme i betragtning med den begrundelse, at han navnlig ikke opfyldte betingelsen for at komme i betragtning med henblik på ansættelse i en mellemliderstilling i en periode på mindst to år. Sagsøgeren blev efterfølgende meddelt, at hans ansøgning ikke kunne tages i betragtning, hvorfor hans indkaldelse til en samtale med forhåndsudvælgelsesudvalget var bortfaldet.

Retten's bemærkninger

For det første bemærkede Retten med hensyn til formaliteten vedrørende søgsmålet, at kommissionsmedlemmernes kollegium er den kompetente ansættelsesmyndighed for så vidt angår udnævnelsen af seniormanagere ved denne institution, og at udnævnelsesafgørelsen træffes efter afslutning af en udvælgelsesprocedure i flere faser, hvorunder der udarbejdes forberedende retsakter. I princippet var det således kun udnævnelsesafgørelsen, der var vedtaget af dette kollegium, der udgjorde den akt, som gik sagsøgeren imod.

En afgørelse truffet efter afslutning af en af faserne i udvælgelsesproceduren kan udgøre en akt, der går den pågældende imod, eftersom den fratager vedkommende muligheden for at deltage i en senere fase af denne procedure og følgelig enhver mulighed for at blive udnævnt i forbindelse med stillingsopslaget.

Under de foreliggende omstændigheder, hvor den omtvistede e-mail fik til følge, at sagsøgerens ansøgning blev udelukket inden forhåndsudvælgelsesfasen, udgjorde denne e-mail afslutningen på udvælgelsesproceduren for hans vedkommende og var således et endeligt afslag på hans ansøgning og følgelig den akt, der gik ham imod (herefter den »anfægtede afgørelse«), hvorfor hans søgsmål kunne antages til realitetsbehandling.

Ud fra dette synspunkt kan den omstændighed, at forhåndsudvælgelsesudvalget, Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser eller kommissionsmedlemmernes kollegium havde haft mulighed for at vurdere, om sagsøgerens ansøgning kunne komme i betragtning, ikke udgøre et tilstrækkeligt argument for at se bort fra den bebyrdende karakter af den omtvistede e-mail. Henset til de faktiske følger for sagsøgerens situation skulle Kommissionen nemlig fremlægge indicier, der godtgjorde, at disse forskellige instanser faktisk modtog hans ansøgning og vurderede, om den opfyldte betingelserne for at komme i betragtning. Sagsøgeren fremlagde imidlertid ikke sådanne indicier.

For det andet fastslog Retten, at den anfægtede afgørelse var blevet truffet af en myndighed, der ikke havde kompetence, nemlig en medarbejder i Kommissionens GD for »Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed«, uden at beføjelsen til at undersøge, om ansøgningerne opfyldte betingelserne for at komme i betragtning, og til at give afslag på de nævnte ansøgninger i denne fase af udvælgelsesproceduren udtrykkeligt var delegeret til denne myndighed.

For det tredje fandt Retten, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at juridiske konsulenter fra Kommissionens Juridiske Tjeneste er udelukket fra anvendelsesområdet for afgørelsen om mellemledere¹, på samme måde som de rådgivere, der er omfattet af afgørelsen om konsulenter².

Artikel 2, stk. 3, i afgørelsen om mellemledere udelukker nemlig »konsulenter« fra denne afgørelses anvendelsesområde og ikke »konsulenter eller tilsvarende«, som er betegnelsen for denne stillingstype. Endvidere gjorde den sammenhæng, hvori den nævnte afgørelse og afgørelsen om konsulenter var blevet vedtaget, og det formål, der forfulgtes med denne afgørelse, det muligt at lægge til grund, at denne bestemmelse tilsigtede at henvise til konsulenter, således som de var omhandlet i afgørelsen om konsulenter, hvilket ikke omfattede juridiske konsulenter i Den Juridiske Tjeneste.

Dette betyder imidlertid ikke, at de juridiske konsulenter i den juridiske tjeneste automatisk skal behandles som kontorchefer. Eftersom de ikke indgår i en af de kategorier, der udtrykkeligt er nævnt i artikel 2, stk. 1, i afgørelsen om mellemledere, skal de juridiske konsulenter i den juridiske tjeneste nemlig opfylde de betingelser, der er opstillet i denne bestemmelse, for at blive anset for at varetage en stilling på mellemlederniveau. Det skulle derfor efterprøves, om en person, der bestrider en sådan stilling, såsom sagsøgeren, faktisk opfyldte disse betingelser.

¹ – Kommissionens afgørelse C(2016) 3288 final af 15.6.2016 om mellemledere.

² – Kommissionens afgørelse C(2016) 3214 final af 7.6.2016 om konsulenter.